

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/13/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814218150
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3814218150.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členov JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej vo veci starostlivosti súdu o mal. D. G., nar. XX.XX.XXXX a mal. C. G., nar. XX.XX.XXXX, obe maloleté deti bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny G., deti rodičov: matky E. G. štátnej občianky D. republiky, bytom J., B. č. XX/X, otca C. G., štátneho občana D. republiky, bytom J., B. X/X, o zvýšenie vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 9. decembra 2014, č. k. 4P/57/2014-68, jednomyselne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom zo dňa 9. decembra 2014 č. k. 4P/57/2014-68 okresný súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca naposledy určenú rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 28.03.2014 č. k. 7P/92/2013 - 56 k mal. D. zo sumy vo výške 85,- eur mesačne na sumu 100,- eur mesačne a k mal. C. zo sumy vo výške 70,- eur mesačne na sumu 90,- eur mesačne počnúc dňom 1.12.2014, ktorú mu uložil platiť k rukám matky najneskôr do 15. dňa v mesiaci, mesačne vždy vopred. Zročné výživné za obdobie od 01.12.2014 do 31.12.2014 u mal. D. vo výške 15,- eur a u mal. C. vo výške 20,- eur povolil otcovi vyrovnáť v lehote do 31.12.2014. svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že i keď od posledného rozhodnutia o výživnom do podania návrhu uplynula pomerne krátka doba, a to polroka, predsa len na základe zistenej zmeny pomerov a to najmä na strane matky a maloletého C., súd výživné u maloletých detí zvýšil. Podstatnou zmenou pomerov, ktorá nie je len prechodná a podstatne sa prejavila v pomeroch matky, je zníženie príjmu matky. V súvislosti s nadobudnutím veku troch rokov u maloletého C. prestala byť poberateľkou rodičovského príspevku, ktorý poberala nielen z úradov v SR, ale aj z úradov v ČR. Kým do júna 2014 poberala rodičovský príspevok z úradov v SR vo výške 203,20 eur a tiež z ČR vo výške 96,- eur mesačne a súčasne poberala invalidný dôchodok vo výške 123,30 eur, a jej príjem činil tak 422,50 (v takejto výške bol príjem matky aj v čase ostatného rozhodovania o výživnom), tak poberateľkou tohto rodičovského príspevku z ČR i SR prestala byť od júna 2014. Od júna 2014 matkin príjem tvoril invalidný dôchodok vo výške 123,30 eur a od 13.6.2014 aj nemocenské dávky vo výške 6.789 Kč, resp. 6.570 Kč mesačne v závislosti od dĺžky mesiaca. Matka od decembra 2014 prestala byť aj poberateľkou nemocenských dávok, ktoré poberala do 30.11.2014. Matke maloletých detí tak zostal príjem len z ČID vo výške 123,30 eur a od 01.12.2014 jej príjmom aj príjem z dohody o pracovnej činnosti, ktorý možno predpokladať vo výške 100,- eur až 150,- eur mesačne. Kým príjem matky v čase ostatného rozhodovania o výživnom bol 422,50 eur mesačne, od 01.12.2014 je tento príjem v rozpätí od 223,30 do 273,30 eur mesačne. Pokles príjmu matky je tak o 219 eur, resp. o 169 eur, čo pri porovnaní pôvodného príjmu a súčasného príjmu je podstatnou zmenou pomerov. Matka je v súvislosti so svojím zdravotným obmedzením limitovaná v uplatnení sa na trhu práce pri jej poklese schopnosti pracovať v rozsahu 45 %. Zmena pomerov nastala aj na strane maloletého C., ktorý od septembra 2014 navštevuje

materskú školu, pričom jeho výdavky na materskú školu sú okrem stravy aj na poplatok, kým v prípade stravy ide o sumu 27,50 eur mesačne, v prípade poplatku je to 18,- eur mesačne. U maloletého C. sa navyše začalo prejavovať zhoršenie zdravotného stavu a pribudli u neho náklady na lieky. Vzhľadom na podstatnú zmenu pomerov na strane matky a to pokles jej príjmu, ktorý sa začal prejavovať najmä od 01.12.2014, na skutočnosť, že maloletý C. začal navštevovať MŠ od septembra 2014, súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k maloletým deťom tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a to až od 01.12.2014. I keď matka žiadala zvýšiť výživné od 01.10.2014, súd jej návrh na zvýšenie výživného od žiadaného dňa nepovažoval za dôvodný, pretože matka síce prestala byť poberateľkou rodičovského príspevku v júni 2014, ale ešte do konca novembra 2014 poberala nemocenské dávky od svojho zamestnávateľa. Zvýšené sumy výživného súd považuje za primerané k zmeneným pomerom na strane matky a potrebám maloletých detí. Vzhľadom na výšku zročného výživného súd povolil toto zročné výživné vyrovnáť v lehote do 31.12.2014. Vec právne posúdil podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie otec. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu tak, že návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti k obom maloletým deťom zamietne. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že matka nezdôvodnila zvýšenie vyživovacej povinnosti k maloletej D. resp. neuviedla žiadne náklady, ktoré by maloletej vznikli od marca 2014. Zvýšenie vyživovacej povinnosti na mal. D. matka nezdôvodnila vôbec, neuviedla žiadne náklady, ktoré by mal. D. vznikli od marca 2014. K žiadnej zásadnej zmene pomerov, v priebehu cca 7 mesiacov, ktoré by odôvodňovali zvýšenie vyživovacej povinnosti, nedošlo. Súd nezohľadnil pri určovaní vyživovacej povinnosti, že obe maloleté deti u neho trávajú 2 víkendy za mesiac. Súd sa nezaoberal otázkou dôvodu skončenia pracovného pomeru matky, neskúmal, či matke vznikol nárok na dávky v nezamestnanosti, nezisťoval ani možnosti matky uplatniť sa na trhu práce, napriek svojej zníženej pracovnej schopnosti. Súd nevzal do úvahy námietku otca voči výdavkom matky maloletých na bývanie, keď uviedla, že otcovi prispieva na bývanie sumou 120 eur. Tieto výdavky vždy hradil výlučne otec matky, aj v čase, keď v tomto dome býval aj otec maloletých. V žiadnom prípade nenastala zmena pomerov na strane maloletej D., a preto zvýšenie vyživovacej povinnosti otca voči maloletej D. sa javí ako nedôvodné.

Matka sa k odvolaniu otca písomne vyjadrila. Navrhla rozsudok okresného súdu potvrdiť. Uviedla, že dôvod na zvýšenie výživného je opodstatnený. Mal. C. začal navštevovať MŠ, čím sa zvýšili náklady o 18 eur mesačne školné, 27,50 eur mesačne strava v škôlke, 20 eur ZRPŠ ročne. Má zníženú imunitu a alergiu. Mal. D. sa vo februári 2014 zúčastnila plaveckého výcviku, tiež jej zistili zníženú imunitu a alergiu. Otec maloletých si ich nebráva pravidelne každý víkend, lebo bývajú často chorí. V každom bode otec buď klame alebo zavádza. Ďalší dôvod udáva stratu zamestnania v D. CZ, s.r.o. Česká republika. Keďže tu má byť, zázemie, lekárov, rodinu, deti MŠ, musela súhlasiť s výpoveďou dohodou. V CZ by nemali kde bývať, nemal by sa kto starať o deti. Je zamestnaná na dohodu a mesačne je to cca 100 - 120 eur, ale deti sú často choré a zamestnávateľ jej ukončuje dohodu. Dávky na nezamestnanosť tiež nedostáva žiadne. Skutočný príjem odporcu nemôže dokázať, keď určité príjmy dostáva na ruku.

Kolíznym opatrovníkom sa k odvolaniu otca vyjadril. Navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť. Od poslednej úpravy nastala zmena pomerov maloletých detí. Mal. C. nastúpil do materskej školy, mal. D. navštevuje materskú školu, aktuálne mala odklad povinnej školskej dochádzky. Obe deti majú nepriaznivý zdravotný stav. Zmena pomerov nastala aj na strane matky v súvislosti s poklesom príjmu z dôvodu skončenia nároku na rodičovský príspevok. Otec je s deťmi v kontakte pravidelne. Vyživovaciu povinnosť si plní riadne. Nad rámec výživného zakúpi deťom darčeky k sviatkom a podľa potreby oblečenie.

Krajský súd v Trenčíne preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je vecne správny, a preto je potrebné tento potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. O odvolaní otca maloletých detí rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého pojednávanie nebolo potrebné nariaďovať.

Po preskúmaní veci dospel odvolací súd k záveru, že okresný súd zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o podanom návrhu. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že nastala taká zmena pomerov, ktorá v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine odôvodňuje zvýšenie výživného pre obe

maloleté deti. Pri určení rozsahu zvýšenej vyživovacej povinnosti postupoval okresný súd v súlade s kritériami podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine.

K námietke otca, že u mal. D. nedošlo k zmene pomerov a preto nie je dôvodné zvýšenie výživného, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že k zmene vyživovacej povinnosti otca k obom maloletým deťom, napriek krátkej dobe od predošlej úpravy, došlo najmä v dôsledku zmeny pomerov na strane matky, nie detí.

U matky nastal preukázateľne výrazný pokles príjmových možností oproti jej príjmu v čase posledného rozhodovania o výživnom, a to o takmer polovicu, v dôsledku ňou nezavinených okolností, ukončenia rodičovskej dovolenky a s tým spojeného zániku nároku na rodičovský príspevok poberaný z dvoch štátov a straty zamestnania. Dôvod skončenia pracovného pomeru matky u predchádzajúceho zamestnávateľa nie je možné hodnotiť ako nedôležitý v zmysle § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine. Vzhľadom na ústavou zaručenú slobodu pohybu a pobytu a prvoradý záujem maloletých detí nie je možné nútiť matku k zotrvaní v pracovnom pomere a s tým spojenému odchodu do zahraničia (Českej republiky), keďže matka bola zamestnaná u zahraničného zamestnávateľa a prácu vykonávala v zahraničí. V tomto prípade vzdanie sa zamestnania bolo dôvodné, odôvodnené potrebou starostlivosti o maloleté deti bývajúce s matkou na území Slovenskej republiky.

Matka preukázala svoju snahu zamestnať sa a dorovnať stratu na príjme dohodou o pracovnej činnosti. Otec nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by vyvrátil zistenú skutočnosť, a dokázal svoje tvrdenie, že matka je vzhľadom na svoje zdravotné obmedzenie, starostlivosť o deti schopná v danom regióne získať pracovné miesto s lepším platovým ohodnotením. Za takýchto okolností mal odvolací súd zistené, že odmena za pracovnú činnosť vo výške 100,- až 150,- Eur mesačne zodpovedá súčasným schopnostiam a možnostiam matky. Okrem toho matka svoju vyživovaciu povinnosť plní aj osobnou starostlivosťou o deti, ktorú je potrebné zohľadniť pri určovaní rozsahu vyživovacej povinnosti v zmysle § 62 ods. 4 Zákona o rodine.

V prípade výživného pre maloletého C. je zvýšenie výživného odôvodnené aj zmenou pomerov na jeho strane.

Odvolací súd zohľadnil, že je v schopnostiach a možnostiach otca zo svojho príjmu takto určené zvýšené výživné hrať.

Odvolací súd tak nezistil žiadne právne významné okolnosti v preskúmvanej veci, pre ktoré by bolo potrebné vydať iné než potvrdzujúce rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.